

det, som Røndelsen skal gaa ud paa. Jeg anser det derfor for rettere, at det overlades til Sysselmanden, der jo skal være til Stede for at mægle mellem Lødsjerne, og er man saa ikke fornøjet med hans Røndelse, kan man jo indaank Sagen for Landvæsenkommissionen. I § 8 er der et Udtryk, som jeg tror ikke er heldigt. § 8 gaar ud paa, at Sysselmanden skal modtage Skatterne af Odelsejerne, og saa stod der i Lagtingets Forslag den Bestemmelse: „Røstende Skatter inddrives Sysselmanden ved Udpantning“. Men foran Ordet Udpantning staar der nu „uopholdelig“. Det er dette Ord „uopholdelig“, som jeg ikke tror er heldigt. For det første ved jeg ikke, om det er nødvendigt, at Udpantningen netop skal foregaa uopholdelig. Saa vidt mig bekendt kunne Skatter her nede i Reglen først inddrives tre Maanedre efter Forsaldsterminen. Men jeg skulde ikke have noget imod, at Ordet blev staaende der, og Udpantningen virkelig sandt Sted straks efter, at Skatten var forfalden, hvis det ikke kunde medføre forskellige Ulemper. Men det vilde det efter min Mening ganske bestemt komme til at gøre. Det maa erindres, at Skatten skal erlægges til Mandag, det vil sige den 29de Juli, og lige ved den Tid skal Sysselmanden have gjort en Rundrejse omkring i Syssel, saa han er lige kommen hjem, og det forekommer mig ikke at være heldigt, at han saa straks efter, eller lad mig sige allerede 14 Dage efter, altsaa i Midten af August, igen skal være nødsaget til at gøre en Rundrejse omkring i Syssel blot for at inddrive maaske smaa Restancer. I mange Tilfælde, ja, jeg tror, man kan sige, i de allerfleste Tilfælde, ville hans Rejseomkostninger komme til at være meget, meget større end det Beløb, han kan inddrive ved Udpantningen. Jeg tror derfor, det vilde være heldigere, om man ikke havde det Ord der; det kunde vist helt udelades. Hvis man mente, at en Sysselmand var alt for forsømmelig med at inddrive Restancerne, saa han lod gaa utilbørlig Tid hen, kunde jo vedkommende Sysselmand saa en Paamindelse af Landsfogden, saaledes som Praksis har været hidtil. — Der er dernæst i § 9 en Bestemmelse, jeg vil omtale. I denne Paragraf tales der om, at et Medlem af Sognekommisjonen skal indsende til Sysselmanden en Fortegnelse over de Forandringer, der ere skete i Ejendoms- eller Besidderforholdene i vedkommende Sogn. Lagtinget mente, at en saadan Indberetning skulde finde Sted een Gang om Aaret, inden 1ste Juni hvert Aar, men dette er forandret, som der staar i Anmærkningerne, efter et Ønske fra Landsfogden, til, at det

skal ske „fjerdingaarlig, inden hvert Kvartals Udløb“. Der anføres som Grund til Forandringen, at man dels mener, det vil blive nemmere for vedkommende Medlemmer af Sognekommisjonen, og dels ønskelig for Sysselmandenes egen Skyld; men jeg tror ikke, dette er Tilfældet. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald langt hellere indgive en Indberetning om Aaret end 4, og det samme antager jeg er Tilfældet med Sognekommisjærerne. Selv om Indberetningen bliver en Del kortere, naar den indsendes kvartalsvis, tror jeg ikke, det vil falde ham lettere, og de vedkommende Sognekommisjærere ville ganske sikkert sige, at de foretrakke Indberetningen en Gang om Aaret. Og hvad Hensynet til Sysselmanden angaar, saa tror jeg heller ikke, det er nogen Vættelse for ham at modtage 20 til 28 Indberetninger om Aaret, i Stedet for at modtage 4—7 — han skal nemlig have særskilte Indberetninger fra hvert Sogn i sit Syssel — idet han nemlig ikke vil kunne foretage de Rettelser, som skulle foretages i Personalregisteret, før han har faaet ind alle de Indberetninger, som han skal have, inden han indkræver Skatten næste Gang, og da Skatten bliver indbetalt i Juli, senest den 2de, har Lagtinget netop ment, at det var passende, at han fik alle de aarlige Indberetninger inden den 1ste Juni, for saa har han hele Juni Maaned til at udarbejde Rettelserne i.

Disse Punkter har jeg villet henstille til et eventuelt Udvalgs Overvejelse, og jeg skal saa blot til sidst meget anbefale, at der nu gøres Udvor af at bringe til Virkeliggørelse § 1 i den før nævnte Lov af 29de Marts 1867, der lyder saaledes: „En ny Skyld sætning af samtlige Forder paa Færøerne bliver inarest muligt at foretage“, og jeg tror at kunne sige, at det vil møde stor Tilfredshed paa Færøerne, om dette Lovforslag gaar saa hurtigt igennem Rigsdagen, saa at Opkrævningen af Skatten kan foregaa derefter til den foreslaede Tid. Som Begrundelse af denne min Mening skal jeg tillade mig at anføre, at Færøernes Lagting i sidste Samling har vedtaget et Forslag, som i alt væsentligt er det samme som nærværende, med 16 Stemmer mod 2. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Øst: Jeg vil gerne udtale min Glæde over, at man nu efter 30 Aars Forløb er kommen til Ende med den vigtige Sag, som angaar den ny Skyld sætning af Forderne paa Færøerne. Jeg skal ikke komme videre ind paa Lovforslaget, som jo naturligt er, for ikke at trætte det høje Ting, og